

על קבר בן יקיר, יפה נוף מודע לבינה ה"ה יעקב ז"ל בהחבר ר' משה
ווארבורג בשנת: אבוי כי גוע יעקב והלך לדרכו לפ"ק

ינוח בהקבר, בחור כארז
למד דעת המשפט וחקתו
משוש אביו, למיודעיו תפארת
צעיר וכמלא ימים תבונתו.
כגבור חיל לבש נקמה –
ללחם מאהבתו ארץ מולדתהו
ויהי בהיותו בשדה המלחמה
ויקם עליו האויב ויהרגהו –
מאדמת נכר הועלו עצמותיו
לקבור בכבוד ההולך תמים
ונטמן בעפרות קברת אבותיו
עדי יעירהו המקיץ נרדמים

(יוחנן ויטקובר, אגודת פרחים)

מן התאריך הנרמז באפיטף "בשנת: אבוי כי גוע יעקב והלך לדרכו לפ"ק" אפשר להסיק
שהנפטר מת בשנת תרל"א, 1870. בשולי האפיטף מופיעה כתובת בגרמנית המציינת
שהמנוח נולד באלטונה ב-1848, ונפטר בצרפת בנובמבר בשנת 1870. שנת מותו של
המנוח היא שנת המלחמה בין פרוסיה לצרפת. חודשיים לאחר מותו בשדה הקרב נחתם
הסכם שביתת הנשק בין גרמניה לצרפת שהוביל להכרזתו של פון ביסמרק על איחודה
של גרמניה. אפיטף זה הוא גילוי נדיר של פטריוטיות לאומית יהודית-גרמנית והוא
מדגים את יחסם של יהודי גרמניה למולדתם.